

ville foreslaae foretagen i denne Paragraph, have vi Intet ved samme fundet at erindre.

ad § 4.

Forsaauidt der i denne Paragraph er til- lagt Amtsraadene Myndighed til, efter Fors- slag fra Kjøbstadcommunalbestyrelserne, at be- stemme, hvilke Arbeider, der aarlig skulle fore- takes paa Landveisgaderne, og hvorledes Ar- beiderne der skulle udføres, forekommer det Ud- valgets Fleertal, at denne Ordning ikke ret stem- mer med den Stilling til og Myndighed i de communale Anliggender, som Lovgivningen hjem- ler bemeldte Bestyrelser. Vi formene derfor, at det ikke bør være overladt Amtsraadene alene at tage Bestemmelse om de omhandlede Arbeider, men at disse bør søge derom at enes med Kjøb- stadcommunalbestyrelserne, og at Sagen, naar saadan Enighed undtagelsesviis ikke kan naaes, bliver at indstille til Indenrigsministeriets Af- gjørelse. Er først Overenskomst (§ 2) sluttet om Landveisgader mellem Kjøbstadcommunal- bestyrelsen og Amtsraadet, synes der ikke at kunne være nogen Betænkelighed ved at lade Indenrigsministeriet i saadanne sjældne Tilfælde træffe den endelige Afgjørelse.

ad § 5.

Hvis de Forslag, som vi ovenfor have ved § 1 b og c gjort, billiges, maa nærværende Paragraph undergaae forskjellige Endringer. For det Første maa saaledes de Bestemmelser, som deri ere givne om Amtsveiene, udgaae, og dernæst maa den affattes saaledes, at der utvivel- somt indrømmes Sogneforstanderstaberne og Kjøbstadcommunalbestyrelserne Myndighed til med Amtsraadenes og Amtmændenes Billigelse af de Veie, der nu udligge til offentlig Brug, at lade saadanne gaae ud, som ikke længere dertil egne sig. Men i Forbindelse dermed have vi troet, at Paragraphen burde affattes saaledes, at den giver bestemte Forskrifter om Fortegnelsernes Optagelse end dem, som findes i Udkastet.

Det er indlysende, at de Biveie, som op- takes paa Fortegnelserne, kunne være af meget forskjellig Natur. Medens nogle af dem kun ere af liden Vigtighed og benyttes lidet, kunne andre være af større Vigtighed og benyt- tes meget. At nu de Veie, der befærdes stærkt,

skides mere end de, som befærdes lidet, og overhovedet paa Grund deraf fordrer en om- hyggeligere Behandling end disse, er en Selv- følge og behøver ikke en nærmere Udvikling; det skulle da være, at de mindre benyttede Veie ere førte over et Jordsmon, som fremby- der særdeles Vanstueligheder med Hensyn til Veianlæg, og at det af den Grund var nød- vendigt at stænke Veien større Omhu, end den Færdsel, der finder Sted paa den, i og for sig kunde give Anledning til.

At give Regler for, hvori den omhyggeli- gere Behandling, de mere befærde Veie trænge til, skulle bestaae, maa vistnok anses ugjør- ligt. Der vilde vel Intet være til Hinder for i Loven at angive de Forbringere, der i Al- mindelighed maae stilles til en vel vedligeholdt Veie, og de Midler, hvorved disse Forbringere kunne søges opfyldte, men saadanne almindelige Regler ville ikke være til nogen virkelig Nytte; thi det, som det kommer an paa, er, at be- stemme, hvilken Istandsættelse og Vedligeholdelse hver enkelt af de omhandlede Veie skal mod- tage for at holdes i god Stand. Udvalget for- mener derfor, at saafremt der i Virkeligheden skal naaes Betryggelse for, at de omhandlede stær- kere befærde Biveie vedligeholdes forsvarligt, maa der med Hensyn til hver enkelt af disse angives, hvorledes den skal vedligeholdes, eller med andre Ord, Udvalget har troet, at det vilde være rigtigt paa de stærkere befærde Biveie at overføre den Bestemmelse, der i Udkastet er givet med Hensyn til Amtsveiene, nemlig at der paa Fortegnelsen over disse skulle anføres, hvorledes hver især af dem agtedes istandsat og vedligeholdt, medens vi ansee det for tilstrækkeligt, at der med Hensyn til de øvrige gives den i Udkastets § 6 optagne Forskrift, at de i Forhold til den Brug, hvortil de ere bestemte, og samtlige øv- rige Locale Omstændigheder holdes i farbar Stand.

Saafermt det saaledes Yttrede bifalbes, ville Biveiene blive at inddele i tvende Klasser:

- a) de Veie, med Hensyn til hvilke det anses nødvendigt at fastsætte, hvorledes de agtes istandsatte og vedligeholdte, og
- b) de Veie, for hvis Vedkommende en saadan Forskrift ikke er nødvendig.